

Věc: **Posudek oponenta bakalářské práce**
Autor: **Anna Voříšková**
Název: **MOTIVACE SKAUTSKÝCH VEDOUČÍCH**
Vpracoval: **Mgr.Matěj Velek**

Předkládaná práce studentky Anny Voříškové(AV) představuje zajímavý a poctivě zpracovaný vhled do hlubších souvislostí spjatých s organizací Junák a to jmenovitě do problematiky motivace skautských vedoucích. Ve své práci postupovala AV čitelným a vcelku srozumitelným způsobem; práce obsahuje všechny formální náležitosti a je poměrně dobře strukturovaná. V teoretické části(3-23) AV shrnula klíčové rysy práce, či individuálního rukopisu obou „legendárních zakladatelů“, tedy A.B.Svojsíka(ABS) a J.Foglara(JF), lze-li to tak říci, a tyto dále doplnila o současnou doporučenou metodiku pro skautské vedoucí přístupnou v podobě nedávno přepracované tzv.„Skautské stezky“(SS). Druhou část(24-48) samotné práce AV tvoří empirický výzkum založený na dotazníkovém šetření mezi skautskými vedoucími. Jedná se o popisné zpracování dat získaných od respondentů a jejich vyhodnocení. (Kromě výše uvedeného práce obsahuje více jak dvě desítky stránek příloh.) Dále se pokusím vyzdvihnout několik momentů, které považuji za obzvláště zdařilé, a spolu s nimi uvést ty rysy předkládané eseje, kterých by bylo lépe se napříště vyvarovat.

(i)Za největší klad považuji šťastnou volbu a obecně celkový rozvrh samotného tématu bakalářské práce. Srovnání dnes již snad tradičního či legendárního základu skautingu v Čechách s jeho současnou povahou, tak jak prostupuje jednáním skautských vedoucích, které AV provedla, ukazuje na řadu zajímavých témat a souvislostí. AV si vhodně zvolila téma jí osobně blízké a potud lze snadno uvěřit, že započatý výzkum dozná podoby, kterou skutečně zužitkuje organizace Junák při přípravě své metodiky, jak ostatně v závěru práce(48) sama AV naznačuje. (ii)Dále je třeba zmínit vcelku jasné členění práce do kapitol (iii)jakožto i fakt, že až na jednu výjimku(18; překlep) je esej po jazykové stránce v pořádku.

(i)Za nedostatek práce lze považovat absenci jasné provázanosti „univerzálních motivů“(1), které autorka sleduje; ačkoli tento prohrěšek částečně odčiňuje závěr práce(45-48). Chybí zřetelné zaměření na sledovaná témata, což znesnadňuje orientaci v textu; práce postrádá jasné definovanou, tematickou spojnicí jdoucí chronologicky od ABS, přes JF, novou SS, až po zkoumané subjekty. (ii)V případě referencí týkajících se ABS a JF jsem zcela postrádal kritický odstup a konfrontaci s širším polem názorů na oba „otce zakladatele“; místy se práce jeví jako čirá adorace. (iii)Pokud jde pouze o „sekundární literaturu“ ke skautingu, AV v textu nezmiňuje téměř polovinu všech titulů, co uvádí v seznamu použité literatury. (iv)Poslední výtka je spíše doporučením ke korekci stylistických nedostatků a důkladnější práci s interpunkcí.

Na základě výše uvedeného hodnotím práci jako velmi dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 9.3.2009

Matěj Velek